

Ano

M Horlaci

Ano

M Horlaci

„Nu-l întoarce,
e doar un soare,
fânului priește
rostogolirea soldurilor goale,
te faci că nu vezi,
dar umbra ta se pierde,
iar mâna îți alunecă
când ochiul ei nu vede”.

Melodia asta o fredona Ana prin somn,
era muzica ei.
Nimeni nu a întrebat-o dacă-i aparține,
era o parte din ea
Și o parte din mine.

Era vorba despre un soare,
despre piele creolă
Și forme ovale,
despre cireșe coapte, zemoase,
despre cum pofta se-ntinde prin oase,
despre...

Și câte n-ar fi!
Tu, Ano, ești umbra
Din file târzii!